

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 19Ek/3296/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121492396
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nikoleta Dušová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6121492396.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, IČO: 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti povinným: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. XXX/XX, XXX XX D. E. D. F., 2/ F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. XXX/XX, XXX XX D. E. D. F., o vymoženie pohľadávky vo výške 3.975,52 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdnej exekútorky JUDr. Evy Šteinerovej ml., Exekútorický úrad so sídlom Lipová 7, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, pod sp. zn. 340EX 668/21, o návrhu povinných na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Návrh povinných na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

II. Oprávnenému voči povinným p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania o návrhu povinných na zastavenie exekúcie vo výške 101,14 Eur, ktoré budú v prospech oprávneného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

III. Povinným voči oprávnenému nárok na náhradu trov konania o návrhu povinných na zastavenie exekúcie n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 22.09.2021 domáhal od povinných vymoženiu pohľadávky vo výške 3.975,52 Eur s príslušenstvom, a to na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu – rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 12C/60/2015 zo dňa 23.02.2017 a uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 12C/60/2015 zo dňa 04.07.2017 (ďalej v texte ako „exekučný titul“).

2. Súd na základe vyššie uvedeného návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 29.10.2021 poverenie na vykonanie exekúcie súdnej exekútorke G. H. I. ml., Exekútorický úrad so sídlom Lipová 7, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, ktorá vedie exekúciu pod sp. zn. 340EX 668/21.

3. Súdna exekútorka dňa 02.05.2024 predložila súdu podanie povinných označené ako „Žiadosť o odblokovanie nehnuteľnosti“ zo dňa 15.03.2024, ktoré bolo súdnej exekútorke doručené dňa 19.03.2024, v ktorom povinní uviedli, že žiadajú o zrušenie ťarchy na liste vlastníctva č. XXXX v katastrálnom území D. E. D. F., na ktorom je zapísaný rodinný dom č. XXX, postavený na pozemku CKN parc. č. 702, vrátane pozemku. Na opísaných nehnuteľnostiach je Exekučným príkazom 340 EX 668/21 zriadené exekučné záložné právo. Ako dlžníci sa ocitli v postavení, že neodkladná exekúcia by mala pre povinných a ich syna nepriaznivé následky a stratu bývania. Povinní sú v situácii, kedy momentálne nemôžu splácať dlh v určených splátkach, o čom svedčí aj vyjadrenie Sociálnej poisťovne. Z ich strany by mohli po dohode splácať dlh v minimálnej čiastke, aby nebolo ohrozené ich živobytie. Súdna exekútorka zároveň predložila podanie povinných označené ako „Upovedomenie o zastavení starej exekúcie 340EX668/21 19Ek/3296/2021“ zo dňa 25.03.2024, v ktorom povinní uviedli, že „žiadajú o zastavenie starej exekúcie 340EX 668/21 v zmysle ustanovenia § 5 zákona č. 233/2019 Z. z.. Povinní

ďalej uviedli, že došlo k zastaveniu z dôvodu k zmene starej exekúcie, a to z dôvodu, pretože uplynula rozhodná doba podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z., že stará exekúcia žiadame zastaviť, pretože od doručenia prvotného poverenia uplynula rozhodná doba piatich rokov.“

4. Spolu s návrhom povinných na zastavenie exekúcie súdny exekútor predložil súdu aj vyjadrenie oprávneného, v ktorom oprávnený uviedol, že oprávnený nesúhlasí s odblokovaním nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného. Oprávnený v exekučnej veci eviduje pravidelné platby od súdneho exekútora posledné 3: 28.06.2023 vo výške 26,- EUR, 27.11.2023 vo výške 299,- EUR, 29.02.2024 vo výške 4,- EUR. Oprávnený má zato, že povinný nepreukázal splnenie ani jednej z podmienok uvedených v citovanom ustanovení. Vzhľadom na vyššie uvedené oprávnený nesúhlasí so zastavením exekúcie. Zároveň si oprávnený vyčísluje účelne vynaložené trovy oprávneného vo výške 101,14 EUR v súlade s ust. § 199a Zákona č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ktoré pozostávajú z jedného úkonu právnej služby vo výške 84,66 € s DPH a z jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby vo výške 16,48 € s DPH za rok 2024 (vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb).

5. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“), exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

6. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

9. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Podľa § 201 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, v exekučnom konaní nemožno odpustiť zmeškanie lehôt.

11. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12. Podľa § 121 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

13. Podľa § 121 ods. 4 CSP, ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

14. Podľa § 121 ods. 5 CSP, lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

15. Z priložených listín mal súd za preukázané, že Upovedomenie o začatí exekúcie bolo obom povinným doručené dňa 29.11.2021, čo je preukázané aj doručenkami. Povinní mali teda podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku 15 dňovú lehotu na to, aby podali návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie však bol súdnemu exekútorovi doručený až dňa 26.03.2024, teda návrh na zastavenie exekúcie bol povinnými podaný až po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty, t. j. oneskorene.

16. Podľa vyššie citovaného ustanovenia § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí 15 dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

17. Vzhľadom na skutočnosť, že návrh na zastavenie bol povinnými podaný oneskorene, súd bližšie neskúmal jeho dôvodnosť a ten v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnomu názoru, že návrh povinných na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie je dôvodný. Súd nemal zo strany povinných za preukázané, že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a preto návrh povinných na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol (l. výroková veta rozhodnutia).

18. Súd však nad rámec zdôrazňuje, že predmetná exekúcia sa vedie na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Povinný ako dôvod pre zastavenie exekúcie v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 25.03.2024 namietali predovšetkým to, že sú v situácii, kedy momentálne nemôžu splácať dlh v určených splátkach, o čom svedčí aj vyjadrenie Sociálnej poisťovne. Z ich strany by mohli po dohode splácať dlh v minimálnej čiastke, aby nebolo ohrozené ich živobytie. V danom prípade súd nezistil dôvody pre zastavenie exekúcie. Naopak, zohľadniac obranu povinných, ktorú uplatnili v rámci návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 25.03.2024 dospel k záveru, že predmetná exekúcia sa začala a je vedená dôvodne. Vychádzajúc z daného skutkového stavu a s ohľadom na neexistenciu dôvodu na zastavenie exekúcie a nepreukázanie iných dôvodov, pre ktoré by mohol súd návrhu povinných na zastavenie exekúcie vyhovieť, súd dospel k záveru, že návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 25.03.2024 neobsahuje skutočnosti a dôkazy, ktoré by mohli samy o sebe odôvodňovať iné rozhodnutie, preto súd v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku tento návrh na zastavenie exekúcie zamietol.

19. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnila. Základnou vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný titul bez ohľadu na jeho druh, je vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offo, a to tak z formálnej stránky ako aj zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

20. Exekučný súd je v exekučnom konaní viazaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, jeho výkonom a nemôže predmetné rozhodnutie, na podklade ktorého sa exekúcia vykonáva spochybniť. Exekučný súd počas výkonu exekúcie nepreskúma existenciu a obsah hmotnoprávneho vzťahu pred vydaním exekučného titulu medzi oprávneným a povinným, prípadne orgánom, ktorý vydal exekučný titul a povinným. Predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť len také skutočnosti procesného i hmotného práva, ktorých spoločným znakom je, že nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by nastali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktoré sa stalo podkladom pre výkon exekúcie. Preto návrh na zastavenie exekúcie nie je (a ani nemôže byť) opravným prostriedkom, ktorým by sa napadol právoplatný a vykonateľný exekučný titul, ktorý slúži ako podklad

na vykonanie exekúcie. Súd v tomto smere zdôraznil, že exekučné konanie je špecifické tým, že sa v ňom vykonáva exekúcia proti povinnému. Nepreskúmajú sa v ňom okolnosti, ktoré mali byť predmetom základného konania. Skutkový stav, na základe ktorého bol vydaný exekučný titul, bol predmetom skúmania súdu v tom konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom a rovnako nie je príslušný ani skúmať hmotnoprávnú správnosť exekučných titulov, respektíve preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánov) vydaných v základnom konaní. Exekučný súd je viazaný obsahom týchto rozhodnutí (exekučných titulov) a musí z nich priamo vychádzať. V prípade, ak by existovali vady v čase priebehu základného konania, tie sa do exekučného konania rovnako neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky základného konania sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo neprípustnú nápravu vykonávaného rozhodnutia. Vo vykonávanom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný exekučným titulom, ktorý je vykonávaný a ktorý zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči v ňom označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek meniť na tomto rozhodnutí, príp. ho akokoľvek vecne preskúmať. Súd tiež poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011, podľa ktorého: „Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či k návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený exekučný titul opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či rozhodnutie (iný titul) je z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisov vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti označenia subjektov práv a povinností a vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). V rámci tohto skúmania nie je exekučný súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Ani v prípade pasívneho správania účastníka v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný, nemôže exekučný súd naprávať prípadné chyby a nedostatky exekučného titulu. V súlade so zásadou rovnocennosti platí vyššie uvedené bez ohľadu na to, či exekučným titulom je rozsudok, ktorý vydal všeobecný súd alebo rozhodcovský súd.“

21. Aj keď exekučné konanie je osobitným druhom civilného procesu, súd sa pri rozhodovaní o trovách exekúcie neradi ustanoveniami Civilného sporového poriadku, ktorý predstavuje základný kódex upravujúci civilné konanie, ale príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku z dôvodu, že tento upravuje problematiku trov exekučného konania komplexne. Exekučný poriadok ako právny predpis v pozícii *lex specialis* vymedzuje jednak okruh subjektov, ktorých náklady v exekučnom konaní možno považovať za trovy exekúcie a zároveň to, ktoré ich výdavky sú za trovy považované. Ide o taxatívny výpočet čo znamená, že náklady iných subjektov než účastníkov konania v procesnom postavení oprávneného a povinného, súdneho exekútora a štátu, ale ani iné náklady uvedených subjektov ako tie, ktoré Exekučný poriadok výslovne upravuje, nie je možné za trovy exekúcie považovať. V zmysle ust. § 199a Exekučného poriadku sú trovami oprávneného výdavky za zaplatený súdny poplatok, hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Za trovy povinného sú považované výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie. Aj v exekučnom konaní platí základná doktrína platenia trov zaužívaná v civilnom procese, v zmysle ktorej každý z účastníkov platí trovy, ktoré mu v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu. Je preto potrebné rozlišovať medzi platením trov a inštitútom náhrady trov. Tento inštitút teda predstavuje povinnosť pre exekučný súd rozhodnúť o tom, či niektorý subjekt bude mať právo na refundáciu vynaložených trov a ak áno, tak voči komu a v akej výške. Všeobecne platí, že v prípade zastavenia exekúcie súdom, resp. v prípade rozhodnutia súdu, ktorým exekučný súd rozhodol o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, má oprávnený voči povinnému nárok na účelne vynaložené trovy, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ak ide o zastupovanie v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie, pričom predpokladom pre priznanie takejto náhrady je miera ich úspechu v prebiehajúcom konaní. Keďže v posudzovanej veci mal oprávnený plný úspech, nakoľko

súd nevyhovel návrhu povinných na zastavenie exekúcie v celom rozsahu, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a oprávnenému priznal voči povinným nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinných na zastavenie exekúcie.

22. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

23. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

24. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 199a Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky za zaplatený súdny poplatok s hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

26. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

27. Nakoľko súd návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol, oprávnenému podľa ustanovenia § 199d ods. 1 Exekučného poriadku vznikol nárok na náhradu výdavkov spojených s jeho zastupovaním v prebiehajúcej exekúcii. Právny zástupca oprávneného si vo svojom podaní uplatnil náhradu trov konania spojených s konaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 101,14 Eur, ktoré pozostávajú z jedného úkonu právnej služby vo výške 84,66 Eur s DPH a z jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby vo výške 16,48 Eur s DPH za rok 2024 (vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). O trovách konania preto súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 199d ods. 1 Exekučného poriadku a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov konania spojených so zastupovaním oprávneného v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinných na zastavenie exekúcie, vo výške 1/2 odmeny za 1 úkon právnej služby (spracovanie vyjadrenia k návrhu povinných na zastavenie exekúcie + 1x režijný paušál vo výške 16,48 Eur + DPH = 101,14 Eur). Po právoplatnosti tohto uznesenia súd vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie pre povereného súdneho exekútora (II. výroková veta rozhodnutia).

28. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

29. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

30. Nakoľko povinní boli v tomto konaní neúspešní, pretože súd návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol, voči oprávnenému im tak nevznikol nárok na náhradu trov konania o návrhu povinných na zastavenie exekúcie (§ 255 ods. 1 CSP). Aj samotné ustanovenie § 199d ods. 2 Exekučného poriadku hovorí o tom, že povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať, preto súd rozhodol tak, že povinným voči oprávnenému nárok na náhradu trov konania o návrhu povinných na zastavenie exekúcie nepriznal (III. výroková veta rozhodnutia).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.